

[Erik Eriksen.]

der gør, at jeg tør stå op og sige, at det hele er fuldt afklaret. Det er netop denne afklaring, det drejer sig om, og det er den, man ikke skulle prøve på at lægge hindringer i vejen for.

Den højtærede statsminister sluttede så sin tale med at tale om det liberale flertal som en tankekonstruktion, der kun kunne tilvejebringes ved at medregne, hvad han kaldte den radikale social-liberalisme, retsforbundets Manchester-liberalisme, venstres moderne liberalisme og de konservatives toldpolitik. Det er sæbebobler, og det er bundfalsk — sagde den højtærede minister om alt det, der kunne tænkes af fælles synspunkter disse partier imellem.

Alt tegnede sig meget lyst for den højtærede statsminister, og derfor var det også et stort tøjrslag, ministeren mente at kunne reservere sig. Jeg vil gætte på, at der er en og anden — og jeg mener at kende lidt til dette høje ting — der måske alligevel har været en lille smule bekymret over alle de lyse punkter, den højtærede statsminister fandt. Men lad os nu tales ved om nogen tid. Indtil nu har regeringen, som jeg siger, jo ikke haft lejlighed til at vise i praksis, efter hvilke retningslinier den vil styre — det begynder først i de nærmeste dage.

Den højtærede statsminister var — som jeg allerede har sagt — i et strålende humør i går, og han citerede også — jeg havde nær sagt reciterede — de kendte udtalelser om, at „vi er alle socialister“, ligesom vi „alle er en slags liberalister“. Jeg bestrider virkelig ikke, at den højtærede statsminister i sit hjerte, i sind og tanke rummer noget såre forskelligt og mangfoldigt. På en måde er der — kan jeg godt indrømme — noget rørende i, at statsministeren, socialdemokratiets ledende mand, ser en socialist i os alle. Man kan i sandhed sige om ham, ud fra dette synspunkt, at han vil gerne se det bedste i sine medmennesker — og det er jo da i hvert fald en tiltalende egenskab. Alligevel tror jeg, at den højtærede statsminister noget senere på året kommer til at erkende, at på forskellige områder har han taget fejl i sin analyse. Han bliver skuffet, tror jeg at turde sige, hvis han regner med at kunne føre en egentlig socialdemokratisk politik. I samme øjeblik, han vil det, skulle jeg tage meget fejl, om ikke det, som jeg vil kalde det libe-

rale flertal, toner frem — det gør det i hvert fald ude i befolkningen.

Derfor siger jeg til den højtærede minister: den saglige og loyale opposition, jeg har til sagt regeringen, kan han være rolig for at vi vil stå ved, men jeg vil for mit vedkommende se det som en ære at lægge alle kræfter i for at hindre en yderligere socialdemokratisk islæt i lovgivningen.

Aksel Møller: Hvor meget det såkaldte borgerlige samarbejde betyder, får man et ganske klart indtryk af, når man tænker på den opmærksomhed, hvormed det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) under debatten har spejdet efter, om der mellem det ærede medlem hr. Erik Eriksens ord og mine ord skulle opstå forskelligheder.

Jeg kan forsåvidt udmærket vel forstå denne forventning med hensyn til det borgerlige samarbejde. Jeg er klar over, at hvis vi endelig skal søge i denne debat efter det sidste valg en bekræftelse på dette borgerlige samarbejdes betydning, har vi fundet den i den skjulte — eller måske dårligt skjulte — glæde hvormed man prøver på at konstatere forskellighederne i vore udtalelser.

Jeg vil gerne sige, at det kan godt være, man mange gange endnu, i al den tid den nuværende højtærede regering er regering, vil kunne pege på snart det ene, snart det andet spørgsmål, hvori der vil være en nuanceforskel mellem det ærede medlem hr. Erik Eriksen og mig såvel som mellem vore partier. Men det, der karakteriserer vort samarbejde, når det kommer til stykket, og det, som man skal regne med, er, at i det væsentlige i de opgaver, som kommer til at foreligge til løsning politisk, vil vi altid have politisk sund fornuft nok til at samle vore bestræbelser om at nå det resultat, vi skal nå. Derfor kunne vi også i de tre år, der gik, arbejde sammen og opnå resultater. Man skal altså ikke gøre sig store forventninger om, at det ikke også vil kunne blive sådan i fremtiden. Indtil da må det vel være rimeligt, at vi belyser vore opfattelser, således som de ser ud ud fra vore grundsynspunkter.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen gjorde en bemærkning om, at denne debat burde egentlig snart være til ende, forstod jeg, og det saglige arbejde begynde. Jeg er ikke uenig med ham. Jeg har ikke så forfærdelig